

	Cuprins
Poemizez, deranjez?	3
Autograf	5
Aplauze pentru Nicu Alifantis – Alex. Ștefănescu	7
Motto – Gând	8
Semn bun	9
Un singur răspuns	10
Film	11
Tomnatică	12
Sfârșit de toamnă...	14
Semne	16
Fantasmă în crepuscul (I)	17
Un cântec pentru Aliana	18
Fantasmă în crepuscul (II)	19
Alt cântec pentru Aliana	20
Pe stil vechi	21
Remember	22
Poem la marginea apei	23
La vamă	24
Cântec pentru Prințese	25
Elefăntica roz	26
Taifas	27
Scrisoare către copii	28
Împăcare	29
Cochetărie	30
Puricele și elefantul	31
Îndemn	32

	Cuprins
De la Mureș mai la vale...	33
Calafat	34
Rădăuți	35
Cireșe de mai	36
La TV	38
Parafrază	39
Reclamă	40
Pălăria	41
Marele Bal	42
În prisă la Gaudeamus (<i>Strigături...</i>)	44
Carte și muzică	46
Vis vs. Coșmar	47
Dragoste cu năbădăi	48
Sfatul medicului	49
Statuie	50
Moartea unui kamikaze	52
Mica publicitate	53
#iubesteromaneste	54
Entschuldigung	56
Nostalgie	58
Final fals	59
Îndemn	60
Un gând – Răzvan Luscov	62
O postfață-n față... cu poezia – Laurențiu-Ciprian Tudor	63
Reverențe	66
Întâmplări la poeme ...	67

ALIFANTIS, NICU

Poeme la întâmplare / Nicu Alifantis; aplauze pentru Nicu Alifantis de Alex. Ștefănescu; un gând de Răzvan Luscov; o postfață-n față... cu poezia de Laurențiu-Ciprian Tudor; întâmplare la poeme... de Aurel Mitran. - Ed. I, Respect pentru București: Nicu Alifantis (alifantismusic), 2018

ISBN 978-973-0-26625-2

I. Ștefănescu, Alex.

II. Luscov, Răzvan

III. Tudor, Laurențiu-Ciprian

IV. Mitran, Aurel

Nicu Alifantis

POEME LA ÎNTÂMPLARE

© Nicu Alifantis (alifantismusic) 2018

Lector: Laurențiu-Ciprian Tudor

Redactor: Ioan Es. Pop

Tehnoredactare & DTP: Ioana Luscov

Concept grafic și ilustrații: Răzvan Luscov

Foto: Cristina Nichițuș Roncea (Nicu Alifantis)

Foto: Paul Buciuta (Alex. Ștefănescu)

Foto: Ioana Luscov (Răzvan Luscov)

Foto: Răzvan Țintea (Laurențiu-Ciprian Tudor)

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin în exclusivitate Nicu Alifantis. Orice reproducere, totală sau parțială a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-973-0-26625-2

Copyright©2018 Nicu Alifantis (alifantismusic)

alifantismusic.ro

alifantis.ro

Poemizez, deranjez?

*Va fi un fel de carte,
o însiruire
de poemizări
cu și făr' de rime,
cu niscaiva desene
ce-ascund
nebănuite semne.*

*Deci,
doamnelor și domnilor,
de v-am făcut curioși,
răbdare!
Să-nceapă, aşadar, povestea
în cele următoare...*

Rezervat Autograf

Autograf

*O broboană de gând
căzută pe-o hârtie.*

*Desenată tremurând,
harta numelui te dezvăluie
ochilor necunoscuți.
Să-nceapă, deci,
jocul adeverului.*

*Înțelegându-mă, răbdându-mă devotat, exacat ca la
o poveste să zic mult mai ușor într-un fel.*

Alex Neftulescu

Alex. Ștefănescu

Aplauze pentru Nicu Alifantis

L-am aplaudat de multe ori, de-a lungul anilor, pe Nicu Alifantis, ascultându-i cântecele. Vocea lui tandru-bărbătească și o anumită irizație poetică a interpretării m-au fermecat întotdeauna.

Și iată că acum îi aplaud texte din volumul intitulat cu dezinvoltură *Poeme la întâmplare*.

Cartea cuprinde poeme propriu-zise, remarcabile prin franchețe, prin piruete retorice pline de grație și printre-un umor fin, pe cale de dispariție în vremea noastră. Nicu Alifantis seamănă puțin cu Ion Minulescu, uneori, fugitiv, și cu Nichita Stănescu, dar și mai mult seamănă cu Nicu Alifantis, care are probabil în minte întreaga poezie românească pusă pe muzică. Cultura lui literară trece în mod evident prin muzică, de aceea versurile pe care le scrie și nu numai versurile, ci și ideile, sunt melodioase.

În mod special poeziile de dragoste par un joc delicat pe corzile unei chitare care emite nu sunete, ci cuvinte. Iată, ca exemplu, câteva extrase dintr-una din poeziile mele preferate, *Un singur răspuns*:

„Dacă ar fi să aleg între tine și mine,/ .../ aş spune, fără să stau pe gânduri,/ Tu!! Dacă ar fi să aleg între mine și mine,/ aş pica pentru un timp în sine-mi/ .../ și-aș spune fără ezitare,/ Tu!! Dacă ar fi să aleg între tine și tine,/ mi-aș înălță ochii spre cer,/ și aş spune, pe nerăsuflare,/ «Mulțumesc, Doamne !» ...că mi te-a dat!”

Remarcabil, de neuitat este autoportretul modest-orgolios pe care și-l face artistul la un moment dat:

„1. Nu doresc statuie.

2. Nu-mi doresc niciun fel de statuie.

N-am găsit nici locul, nici soclul și nici măcar cioplitorul ei.

Ar mai fi de spus că mi-e scârbă de găinați, dar și mai tare de găinari.

În concluzie, mă simt mult mai liniștit și mai în siguranță fără de soclu, statuie și găinați.

Muzicii nu-i trebuie statuie, îi trebuie văzduh spre care să-și ia zborul.”

După lectura unei asemenea cărți, simți nevoia, exact ca la sfârșitul unui concert, să aplauzi și să strigi *Bis!*

Alex. Ștefănescu

Lasă-mă să fiu omul tău de zăpadă
și promit să mă topesc de dorul tău.

Nicu Alifantis

Semn bun

Dacă plouă primăvara,
babele spun că-i semn bun.
Înseamnă că va fi un an bogat
și te voi iubi la nebunie.
Adune-se aşadar norii,
să-mi crească dragostea până la tine.

Un singur răspuns

Dacă ar fi să aleg între tine și mine,
cum nu mă pot vedea niciunde fără tine,
aș spune, fără să stau pe gânduri, Tu!

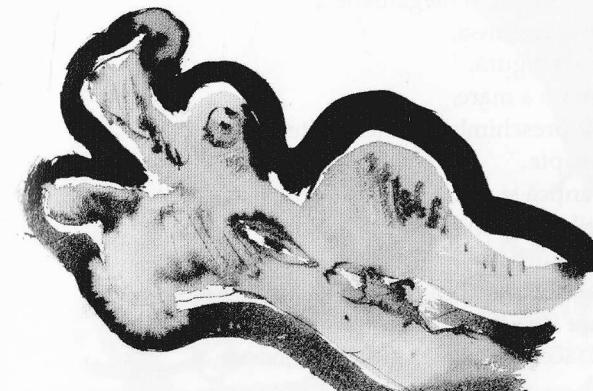
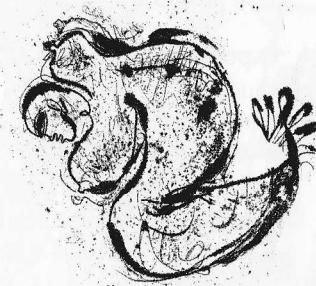
Dacă ar fi să aleg între mine și mine,
aș pica pentru un timp în sine-mi,
privind pentru o clipă-n jur,
și-aș spune, fără ezitare, Tu!

Dacă ar fi să aleg între tine și tine,
mi-aș înlătă ochii spre cer,
și aș spune, pe nerăsuflare,
„Mulțumesc, Doamne!” ... că mi te-a dat!

Film

Distanța dintre noi se numără uneori în trepte.
Lumea ta stă departe de-a mea.
Derulăm filmul împănat cu reclame
în care nu ne regăsim.
Tu visezi Feță-Frumoși,
eu, Ilene Cosânzene,
tu, bărbați misterioși,
eu, unduitoare sirene.
Iubito, cred că a venit momentul
în care ar trebui
să ne contopim scenariile,
să coborâm din ecrane,
să purcedem mâna-n mâna în ralanti
spre happy-end-ul
propriei noastre povești...

Tomnatică

O poveste lungă cât o zi de vară sau, altfel spus, vara s-a sfârșit, a venit toamna. Viața-i ceva mai simplă și probabil mult mai scurtă. Rămâne povestea și-atât. Trenul trece prin gară, viața pe lângă noi. Rămân fumul, batista, trandafirul, peronul, ghișeul, acarul și ecoul anunțului distorsionat în megafoane... Cafeaua a rămas neatinsă, țigara s-a fumat singură, e răcoare, miroase a mare, pescărușii s-au preschimbat pe nesimțite în păsări de noapte. Miroase a levănțică și a busuioc strecurate tiptil sub pernă. Miroșul casei bunicilor, al copilăriei, al dulapului cu hainele de duminică. Amintiri cu sau fără coloană sonoră și-atât. Octombrie își face loc timid în sufletele noastre...

